

Medlem for 6te Kreds (Pagh) har udtalt, har jo denne Sandsynlighed for hurtig Fremme af Sagen tabt sig betydeligt. Jeg kan ikke nægte, at det første officielle Livstegn, som Ædruelighedskommissionen har givet fra sig, er blevet plukket med ret stærke Hænder af det ærede Medlem for 6te Kreds, men jeg synes, at det er noget uberettiget, idet jeg aldeles ikke kan give det ærede Medlem Ret i, at Lovforslaget vil krænke de bestaaende Interesser i nogen som helst Grad. Man skulde egentlig synes, at det var overflødigt at fremkomme med et saadant Tillæg til Loven som dette lille Lovforslag, men det gaar jo i dette Tilfælde som paa saa mange Omraader, at Livet er et og Loven et andet. Vi have Loven af 1857 og Højesteretsdommen af 1887, hvorefter det er uberettiget at drive Gæstgivernæring med almindelig Beværternæring ved Siden af, naar man ikke tillige driver Herbergering. Men efter Højesteretsdommene af 1881 og 1889 er der jo en Bagdør, ad hvilken dette Forhold kan omgaas. Dette Lovforslag tager nu kun Sigte paa at forhindre, at denne Bagdør længere skulde være aaben. Højesteretsdommen af 1881 siger, at man kan ikke ved Loven af 1857 antages at have villet udelukke Gæstgiverne fra den dem før Lovens Emanation tilkommende Ret til i Gæstgiverier at beværte ikke blot rejsende, men ogsaa Byens Indbyggere. Set fra et Lægmandsstandpunkt kan dette jo ikke misforstaas. Og i 1889 har Højesteret frikendt en Maand — og naar Højesteret har sagt det, er det jo det sidste Votum, som vi have at bøje os for — en Gæstgiver fra Skanderborg, som var bleven tiltalt for uberettiget Næringsbrug, idet han havde drevet Beværtning; men han kunde godtgøre, at han havde et Værelse i Forhuset, stort 8 Kvadratalen og 3 Alen til Loftet, og i Baghuset 2 Værelser, hvoraf det ene havde Stengulv og var 9 Kvadratalen stort og ca. 3 Alen til Loftet. Denne Komfort var tilstrækkelig til, at han blev frikendt, da han kunde bevise, at han i en Maaned havde haft 9 rejsende at herbergere og i en anden Maaned 14 rejsende.

Naar det ærede Medlem for 6te Kreds (Pagh) siger, at han, hvis Lovforslaget vedtages, nærer en Frygt for Udviklingen af Købstæderne, vil jeg sige, at det var meget beklageligt, om denne skulde være afhængig af Gæstgiverbeværtningernes større eller mindre Tal. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i; det er absolut et helt andet Sted, Udviklingen ligger. Det ærede

Medlem sagde ogsaa, at Lovforslaget vilde være til Skade for Ædrueligheden og Afholdenheden. Nej, aldeles ikke. Tværtimod, hvis dette Lovforslag ikke bliver vedtaget, bliver det til Skade for Afholdenheden og ogsaa Ædrueligheden, thi saa vil netop det kunne ske, som man frygter saa haardt for og har frygtet for, at man skal faa et for stærkt Tilløb til Gæstgivernæringen. Man siger ganske vist, at 150 à 200 Gæstgiverbevillinger om Aaret spiller ingen Rolle; men det vil blive mange, mange flere. Naar endelig en Gang Kommissionen bliver færdig med sine Lovforslag, vil man maaske gaa over til fri Konkurrence; jeg tør ikke sige, om det vil blive til fri eller bunden Næring, — men saa meget er sikkert, at hvis man gaar over til den fri Konkurrence, som det ærede Medlem slog paa, maa der træffes andre Forholdsregler, saa maa der stilles Fordringer i hygiejnisk Henseende, til Lokalernes Størrelse, deres Belysning, Beliggenhed, kort sagt, der maa stilles lignende Fordringer her, som der stilles i England. Jeg tror, at det vil bevirke langt større Indskrænkning i Beværtningernes Tal, end det, som denne lille Lov tilsigter.

Det ærede Medlem tog ogsaa fejl, naar han sagde, at de, der løse Borgerskab i disse Dage, ville blive forfærdelig skuffede, hvis Loven vedtages, idet de ikke have vidst, at de ikke paa Gæstgiverborgerskab kunne drive almindelig Beværtning. Nej, jeg er overbevist om, at den højtærede Minister straks gennem Kommunalbestyrelserne vil sørge for, at de Mænd, som fra den Dag, da Lovforslaget blev forelagt, ville løse Gæstgiverborgerskab, faa at vide, at de kun kunne faa saadant Borgerskab paa disse Vilkkaar. Og hvis de saa ikke ønske det, kunne de lade være. — Det bedrøvede mig noget, at det ærede Medlem sagde, at det Udvalg, som han vil foreslaa nedsat, ikke skulde fremme Sagen med alt for stort Hast. Ja, det er netop en Frygt, jeg har haft hele Tiden. Naar der skal rettes Forespørgsel til alle Kommunalbestyrelser, og disse skulle give Svar tilbage — Forretningsgangen der er jo i det hele taget ikke saa hurtig —, kunne vi ganske rolig skyde en hvid Pind efter Lovforslaget i denne Samling, og saa vil jeg meget hellere ønske, at vi slaa Bom for det straks og sige, at vi gemme det til næste Aar, saa er der dog Tid til at undersøge Forholdet. I det hele taget er jeg af den samme Anskuelse som de sidste to ærede Talere, at Ædruelighedskommis-